

den antydede Opfattelse af Embedsstandens politiske Standpunkt virkelig er tilfede, er den ubegrundet, og bør i alle Tilfælde ikke have nogen som helst Indflydelse paa den foreliggende Sag. Jeg tror imidlertid ei heller, at den er almindelig, men at det store Flertal her i Salen erkjender, at den Intet har at gjøre med den foreliggende Sag.

Winther: Jeg erfarer, at en Udtalelse af mig tidligere maa have været uklar, og da den angaar et Hovedpunkt, ønsker jeg at oplyse, hvad det er, jeg mener. Jeg er kommen til at sige, at jeg kunde gaa til den samme Grændse som Regjeringen med Hensyn til de Gager, der skulle have Tillæg, men jeg tror dog, at jeg ved at anføre nogle Punkter af Indkomstskatteloven tydelig nok betegnede den Grændse, hvortil jeg vilde gaa. Det er nemlig min Mening, at ingen Gage, som er over 2,000 Rd. eller 4,000 Kr., skulde have noget som helst Tillæg. Det er dette, jeg mener om denne Sag, og hvad jeg ellers kunde have sagt tidligere derom, er uklart og indeholder ikke min virkelige Mening.

Formanden: Folkethingsmanden for Nalborg Amts 5te Valgkreds (B. Polm), der har havt Ordet to Gange, har atter begjæret det. Giver Thinget sit Samtykke til, at jeg meddeler det ærede Medlem Ordet? (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

B. Polm: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) udtalte i sit første Foredrag, at han ikke var nogen naturlig Procurator for Embedsmændene, og det Indtryk tror jeg vist, vi Alle have faaet; thi naar man ser hen til de Betragtninger, han har gjort gjældende med Hensyn til Embedsmændene, tror jeg, at de fleste, selv blandt disse, ville indrømme, at han har været en meget uheldig Procurator. — Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er den, at der er faldet enkelte Bemærkninger, som jeg tror, der kunde være nogen Grund til, om ikke just at imødegaa, saa dog at opklare. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfær) sagde saaledes, at de militære Befalingsmænd ikke havde nogen stor Grund til at glæde sig over de Lønninger, vi vedtog her i 1867, og hans Udtalelse faldt saaledes, at de næsten kunde forstaa saaledes, at det var fra Thingets Side, at der var gjort Forslag til Nedsættelse i disse Lønninger. (Anfær: Det har jeg ikke sagt!) Jeg tillader mig at fastholde det, og jeg haaber, at Tidenden vil vise, at jeg har Ret. Det vil nu vistnok erindres af alle de Herrer, som havde Sæde her i 1867, at der dengang fra vor Side endog saa blev gjort Forslag til Forhøielse saavel af Underofficerernes som af Lieutenanternes Gager, ligesom ogsaa til en anden Klassificering af Rapi-

tainerne, men at alle disse Forslag strandede, fordi den Side, hvortil jeg hører, dengang var i Mindretal, og vore Modstandere, om jeg tør tillade mig at benytte dette Udtryk, ikke ønskede dem. Det skal derfor slaas fast, at det ikke er vor Skyld, at Lønningerne bleve vedtagne, saaledes som de nu ere. — Der er dernæst fra et Ærønde Medlemmers Side blevet talt om vore Embedslønningers Forhold til andre Staters. Jeg skal i den Anledning kun henvise det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds til en Udtalelse, der fremkom, jeg tror i 1867 eller 1868, fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), hvem jeg i dette Spørgsmaal anser for at være en langt større Kapacitet end han. Dette ærede Medlem udtalte dengang, at der var intet Land i Verden, som lønede sine Embedsmænd saa godt som Danmark, Norge undtagen, men der kjendte man da heller ikke til Pension. Der var naturligvis i de større Stater enkelte høiere Lønninger, hvorom man herhjemme ikke havde noget Begreb, men tog man Lønningerne i deres Helhed, var der Ingen, som lønede bedre end vi. Dette blev dengang staaende uimodfagt, og naar jeg har fundet mig foranlediget til nu at frembringe det, er det kun for at ikke de Udtalelser, der idag fremkom fra det ærede Medlem for Thisted, skulle henstaa uimodfagte. Det er forunderligt at se, hvor forskjelligt ærede Medlemmer kunne udtale sig, medens de dog komme til det samme Resultat, nemlig det, at man skal give alle Lønninger, selv de høieste, Tillæg. Jeg skal ikke negte, at det forekommer mig, at navnlig det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) kom til den forunderligste af alle Slutninger. Han begyndte sit Foredrag med at sige, at en Lønningsforhøielse naturlig hørte hjemme paa Trianstloven, men han sluttede dog med at udtale, at han paa ingen Maade kunde være med dertil, thi det var at vise Regjeringen altfor stor Tillid. Endvidere sagde det ærede Medlem, at Arbejde er Valuta, men dersom det var rigtigt, maatte man gaa til en langt høiere Betaling for de lavere Embedsmænds Vedkommende, thi det er i Reglen dem, der udføre det meste Arbejde. (Modsigelse). So, de Herrer maa forlade mig; naar man her har behandlet Lønningslove, har man virkelig sagt, at de høiere Embedsmænd ikke arbeidede saa meget som de lavere. (En Stemme: Guff paa Ansvar!) Ja, det er ganske rigtigt, at de høiere Embedsmænd have et større Ansvar; dette er jeg villig til at indrømme, men de Herrer maa ogsaa indrømme, at Udtalelser som dem, at Arbejde er Valuta, og at de laveste Embedsmænd have det meste Arbejde, ikke ret stemme sammen. Min Opfattelse af hele dette Spørgsmaal er og maa vedblive at være den, at man, saalænge man fremkommer med Love, hvorved man giver Tillægsprocenter i Flæng, maa komme til at forhøje Lønnen for visse Embeds-